

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády
ze dne 20. února 2009 č. 207

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (sněmovní tisk č. 722)

Vláda na jednání své schůze dne 20. února 2009 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (sněmovní tisk č. 722), a vyjádřila s tímto návrhem zákona **nesouhlas**, a to především z dále uvedených důvodů.

1. Vláda si je vědoma toho, že současná právní úprava podnikání na loterním trhu, obsažená v zákoně č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, je již překonaná a nevyhovuje současným požadavkům, ale zároveň zastává názor, že situaci v této oblasti nelze uspokojivě vyřešit bez přijetí koncepčně zcela nové právní úpravy; řešení této nepříznivé situace vláda nespatřuje v přijímání dílčích úprav platné právní úpravy, jak to jinak předpokládá předložený návrh zákona. Nová komplexní právní úprava provozování sázkových a jiných podobných her musí, kromě jiného, reflektovat i vstup nových herních technik a herních projektů na trh. S ohledem na výše uvedené vláda upozorňuje, že v březnu tohoto roku jí bude předložen návrh věcného záměru zákona o provozování sázkových a jiných podobných her, přičemž nabytí účinnosti nového „herního“ zákona se předpokládá od 1. července 2010, takže případné přijetí předloženého návrhu zákona lze považovat za nadbytečné a nesystémové, a to i s ohledem na jím navrhovanou účinnost od 1. ledna 2010.

2. Kromě výše uvedené výhrady koncepčního charakteru vláda dále upozorňuje, že předložený návrh zákona vykazuje jako celek celou řadu nedostatků, pro které vláda jeho přijetí nedoporučuje.

Pokud jde o část první předloženého návrhu zákona (novela zákona o loteriích a jiných podobných hrách), jde zejména o tyto nedostatky:

- zavádí právně nestandardní ustanovení navozující právní nejistotu pro držitele povolení k provozování loterií a jiných podobných her tím, že v § 50 odst. 4 a 5 (body 23 a 24 návrhu zákona) v souvislosti s rozšířením zmocnění pro obce vydávat obecně závazné vyhlášky, regulující problematiku všech druhů hazardních her, stanoví zánik platnosti povolení vydaných přede dnem nabytí účinnosti takové regulační vyhlášky obce, a to nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti vyhlášky, bez ohledu na to, který subjekt (Ministerstvo financí nebo obec) povolení podle zákona vydává, a dále tím, že v bodě 4 přechodných ustanovení (čl. II návrhu zákona) navrhuje zastavit řízení o povolení provozování loterií a jiných podobných her prostřednictvím dálkového přístupu (včetně po telefonu), zahájená a pravomocně nerozhodnutá přede dnem nabytí účinnosti předloženého návrhu zákona, přičemž podle standardní právní úpravy se zpravidla řízení dokončí podle dosavadní právní úpravy, není-li nová právní úprava pro účastníka řízení výhodnější,

- problematický se jeví navržený zákaz dálkového hraní. Tento zákaz lze sice odůvodnit potřebou zamezit nárůstu hazardních her a chránit před nimi zejména mladistvé a rodiny, což z hlediska práva ES/EU představuje oprávněné zájmy, které mají členské státy chránit, zároveň je však třeba upozornit, že v současné době vede Evropská komise řízení proti Spolkové republice Německo, která s účinností od 1. ledna 2008 obdobný plošný zákaz her a sázek po internetu zavedla; v dané souvislosti může být úplný zákaz shledán jako nevhodný k zajištění stanoveného cíle a nesplňující tak jednu z podmínek pro omezení svobody usazování a poskytování služeb (čl. 43 a 49 Smlouvy o založení Evropského společenství), a to proto, že zákaz internetového sázení lze obcházet, například provozováním těchto sázek ze zahraničí,

- duplicitní zákaz reklamy loterií a jiných podobných her v podobě jednak obecného zákazu (§ 4 odst. 13) a jednak šíření reklamy dálkovým přístupem (§ 4 odst. 12),

- mechanické doplnění obce, na jejímž území má být loterie nebo jiná podobná hra provozována, mezi účastníky řízení o povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry (§ 45 odst. 2), aniž to poskytuje obci záruku k účinnému ovlivnění výsledku příslušných správních řízení.

Pokud jde o část třetí předloženého návrhu zákona (novela zákona o bankách), jde zejména o tyto nedostatky:

- navrhovanou povinnost banky odmítnout příkaz přijatý k převodu a úhradě peněžních prostředků ve prospěch účtu vedeného v tuzemsku nebo v zahraničí, je-li příjemcem provozovatel loterií a jiných podobných her, provozující tuto činnost bez povolení Ministerstva financí (§ 20c odst. 1), nelze reálně splnit, neboť banky nemají a s ohledem na bankovní tajemství ani nemohou mít informace o majitelích účtů v jiných bankách v České republice nebo v zahraničí, banka při přijetí příkazu k úhradě nedokáže z pouhého čísla bankovního účtu rozpoznat majitele účtu ani účel platby, kterým může být u téhož účtu jak platba za účelem sázky, tak i standardní

úhrada závazku pro jinou osobu; problematické je navrhované ustanovení také v tom, že sice může jít o loterii nepovolenou Ministerstvem financí, ale povolenou podle zákonů státu, v němž má loterie sídlo,

- řeší pouze převody uskutečněné formou převodu z účtu, čímž nepostihne platby prováděné prostřednictvím internetových platebních karet,

- návrh je nekomplexní v tom, že ukládá povinnost pouze bankám, ačkoliv platební styk v České republice provádí také družstevní záložny (spořitelní a úvěrní družstva), tzv. poskytovatelé platebních služeb malého rozsahu (nebankovní poskytovatelé platebních služeb) a dále také Česká pošta, která prostřednictvím zvláštních poštovních poukázek převádí peníze na účet u peněžního ústavu v zahraničí,

- návrh na využití institutu opravného zúčtování (§ 20c odst. 2) je v kontextu účelu navrhované úpravy nesystémový, neboť tento specifický institut má umožnit rychlou nápravu chyby ve směrování tuzemské platby, jestliže viníkem chyby je banka, a jeho aplikace v rámci přeshraničních plateb je nemyslitelná bez existence precizních mezinárodních smluv,

- návrh na úpravu § 38 odst. 2, který se týká výměny informací mezi Českou národní bankou a Ministerstvem financí při výkonu bankovního dohledu, resp. s obdobnými institucemi jiných států, které se vztahují k převodům prostředků mezi provozovateli loterií a jiných podobných her, je problematický v tom, že informace získané v souvislosti s výkonem bankovního dohledu může Česká národní banka poskytovat Ministerstvu financí pouze v konkrétních případech, u nichž je zákonem o bankách výslovně stanoven průlom do povinnosti mlčenlivosti a v ostatních případech se poskytují informace v souhrnné podobě, z nichž nelze identifikovat konkrétní banku nebo obdobnou osobu.

Pokud jde o část čtvrtou předloženého návrhu zákona (novela zákona o některých službách informační společnosti), jde zejména o tyto nedostatky:

- stanovení povinnosti všem provozovatelům elektronických prostředků zajistit nemožnost připojení uživatele ke stránkám s pornografickým obsahem nebo ke stránkám nabízejícím účast na loteriích a jiných podobných hrách v podobě novely zákona o některých službách informační společnosti (§ 2a) je z hlediska právního i technického velmi sporné, neboť zákon č. 480/2004 Sb. upravuje výlučně povinnosti poskytovatelů služeb informační společnosti, tj. služeb poskytování obsahu, nikoliv služeb přenosu, a proto v jeho rámci nelze ukládat povinnosti subjektům služby přenosu, které spadají do působnosti zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích,

- povinnosti provozovatelů elektronických prostředků jsou navrženy příliš široce a vágně, neboť z návrhu není zřejmé, co se považuje za jiné zakázané služby (§ 2a písm. c/); návrh fakticky zakládá odpovědnost provozovatelů elektronických prostředků za subjektivní určení, co je pornografický obsah stránek, aniž by vymezoval další znaky tohoto obsahu, a v této souvislosti je nezbytné upozornit také na skutečnost, že návrh neobsahuje žádnou sankci pro případ porušení navrhované povinnosti,

- zajištění omezení přístupu na stránky s pornografickým obsahem nebo ke stránkám umožňujícím účast na loteriích lze dosáhnout jinými prostředky, než tím, že se odpovědnost za omezení přístupu přenáší na subjekty poskytující služby, například využíváním rodičovského filtru.

3. Za nedostatečné vláda rovněž považuje odůvodnění navrhované participace bank na prosazování navrhovaného zákazu dálkové formy přijímání sázek a s tím související absenci vyčíslení předpokládaného hospodářského a finančního dopadu navrhované právní úpravy na banky.